॥ ७ ॥ विप्रकृताःकृतविरोधाः शालावृकवत्जिघांसुमेनमेवविंदंतिआश्रयं तिकपटेनहंतुं प्राप्यर्थस्यविंदतेरूपं आर्षोवचनव्यत्ययः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ दस्युभिःदस्युप्रायैरमात्यैः अत्यंतापन्नस्यघनस्थाव स्यवोऽपिकार्यकराइत्याह दस्यूनामिति ॥ ११ ॥ तेष्वपिसत्येनमार्दवेनचस्थेयमित्याह एकांततइति ॥ १२ ॥ १३ ॥ जनःप्राकृतः अलंपर्याप्तंयुक्तमित्यर्थः ॥ १४ ॥ सद्भिर्दस्युभिःपरादानंपरस्वहरणम पिकृतंअहिंसाभवति तथावक्ष्येइतिशेषः ॥ १५ ॥ तदेवाह अयुध्यमानस्येति निःशेषकरणंसर्वहरणं ॥ १६ ॥ स्त्रियाःकन्यायाःमोषश्चौर्यं दारामर्षस्यप्रागुक्तेः पतिस्थानंग्रामादीनाक्रम्यतत्पतित्वेनावस्था नंआत्यंतिकपरवृत्तिनिरोधात् संश्लेषंसद्योऽविभागेनदूषणं ॥ १७ ॥ येमानवाःनिःशेषीकृतास्तेऽस्यदस्योर्विश्वासायाभिसंदधतेदस्युनासहविश्वासःकर्तव्यइतिव्यवस्यंति ततश्चविश्वासेजातेदस्योःस्था

श्रियोहिकारणाद्राजासत्क्रियांलभतेपरां ॥ सास्यगूहतिपापानिवासोगुह्यमिवस्त्रियाः ॥ ७ ॥ ऋद्धिमस्यानुतप्यंतेपुराविप्रकृतानराः ॥ शालावृकाइवाजस्रं जिघांसुमेवविंदति ॥ ८ ॥ ईदृशस्यकुतोराज्ञःसुखंभवतिभारत ॥ उद्यच्छेदेवननमेदुद्यमोह्येवपौरुषं ॥ ९ ॥ अथापर्वणिभज्येतननमेतेहकस्यचित् ॥ अथार ण्यंसमाश्रित्यचरेन्मृगगणैःसह ॥ १० ॥ नत्वेवोद्विजितमर्यादैर्दस्युभिःसहितश्चरेत् ॥ दस्यूनांसुलभासेनारौद्रकर्मसुभारत ॥ ११ ॥ एकांततोह्यमर्यादात्सर्वो प्युद्विजतेजनः ॥ दस्यवोप्यभिशंकंतेनिरनुक्रोशकारिणः ॥ १२ ॥ स्थापयेदेवमर्यादांजनचित्तप्रसादिनीं ॥ अल्पेप्यर्थेचमर्यादालोकेभवतिपूजिता ॥ १३ ॥ नायंलोकोस्तिनपरइतिव्यवसितोजनः ॥ नालंगंतुंहिविश्वासंनास्तिकेभयशंकिते ॥ १४ ॥ यथासद्भिःपरादानमहिंसादस्युभिःकृता ॥ अनुरज्यंतिभूतानि समर्यादेषुदस्युषु ॥ १५ ॥ अयुद्ध्यमानस्यवधोदारामर्षःकृतघ्नता ॥ ब्रह्मवित्तस्यचादानंनिःशेषकरणंतथा ॥ १६ ॥ स्त्रियामोषःपतिस्थानंदस्युष्वेतद्विगर्हितं ॥ संश्लेषंचपरस्त्रीभिर्दस्युरेतानिवर्जयेत् ॥ १७ ॥ अभिसंदधतेयेचविश्वासायास्यमानवाः ॥ अशेषमेवोपलभ्यकुर्वंतीतिविनिश्चयः ॥ १८ ॥ तस्मात्सशेषंकर्त व्यंस्वाधीनमपिदस्युभिः ॥ नबलस्थोहमस्मीतिनृशंसानिसमाचरेत् ॥ १९ ॥ सशेषकारिणस्तत्रशेषंपश्यंतिसर्वशः ॥ निःशेषकारिणोनित्यंनिःशेषकरणाद्भ यं ॥ २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशां० आपद्धर्म० त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ ७ ॥ भीष्मउवाच अत्रधर्मानुवचनंकीर्तयंतिपुराविदः ॥ प्रत्यक्षावेवधर्मार्थौक्षत्रियस्यविजानतः ॥ १ ॥

नादिकमुपलभ्यअशेषंदस्योरपिनिःशेषंधनसंतानादिकंकुर्वंति ॥ १८ ॥ यस्मादेवंतस्मात्सशेषमेवपरलुंपनंकर्तव्यं ॥ १९ ॥ योयथाकरोति तथैवप्रजाःकुर्वंतीत्याह सशेषेति ॥ २० ॥ इतिशांतिपर्वणिआ० नैलकंठीयेभा० त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अत्रेति प्रत्यक्षौदुःखस्यकारणंसर्वस्वादानमपि दुःखस्यकारणंस्तेयमपिधर्मः ॥ १ ॥

Digitized by Google